

الفکوک فی مستندات حکم الفصوص / عرقان و تصوف
- / عربی

al-fukūk fi mustanadāt-i ḥukm-il fuṣūṣ
صدرالدین قونیوی، محمد بن اسحاق، ٦٠٧ - ٦٧٣
قمری

sadr-od-dīn qūnīyavī, mohammad ebn-e eshāq (1211)
وابسته به: الفصوص الحكم = الفصوص؛ ابن عربی، محمد بن علی (٥٤٨-٥٦٠)

گزارشی است بر کار استادش در ۲۷ «فک». آغاز: الحمد لله الذي اطلع من مشارق غيه الاخفى شموس انوار الباهرة و اخشى لهيته الابهی اوواحة ... و بعد، فان كتاب فصوص الحكم من انفس مختصرات ... محی الدین ... بن العربی انجام: التي حق بها على الكل و التمام. حسبنا الله ذوالجلال و الاكرام، و صل الله على اكمل الخلق و آل العظام. چاپ: در کتاب شرح منازل السائرين به سال ١٣١٥، ص ١٨٣ - ٤٣٠ با تصحیح و ترجمه محمد خواجهی، تهران، انتشارات مولی، ١٣٧١ ش

١. تهران؛ الهیات؛ شماره نسخه: ٢٨/٢
آغاز و انجام: برابر
خط: نستعلیق، کا: میرزا عبدالله ریاضی، تا: قرن ١٤ ٥٧ گ
[٢٢٠-٢٨٦)، ١٧ سطر (١٥x٨)، اندازه: ١٥x١٧ سسم [ف: -]

تهران؛ دائرة المعارف؛ شماره نسخه: ٣-٥٧٢/٢؛ عکسی
اصل نسخه: همان نسخه بالا [عکسی ف: ٢-٢٠٧]

٢. تهران؛ سپهسالار؛ شماره نسخه: ٦٥٢١/١
آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کا: محمد علی کرمانشاهی، تا: ١٣٠٦، جا: تهران
مدرسه سپهسالار؛ چلد: تیماج، ٩٩ گ (ب٢-٩١)، [ف: ٥-٣٧٩]

٣. تهران؛ انشکاه؛ شماره نسخه: ٤٦٠/٢
خط: نسخ خوش، بی کا، بی تا؛ کاغذ: سپاهانی، چلد: تیماج

مذهب، ٤٣ گ (ب١-٥٩)، ٢٧ سطر (١٦/٥x٧/٥)، اندازه: ١٢x٢٢ سمس [ف: ٣-٣٧٨]

٤. تهران؛ مروی؛ شماره نسخه: ٧١٥/٩
آغاز: برابر
بی کا، بی تا؛ قطع: خشتم [ف: - ٣٠٠]

س الفلاح > شرح مراح الاروح

● فلاح الإيمان و زناد الأشجان / مواعظ / فارسی
falāḥ-ul īmān wa zanād-ul a'sjān
حسینی اردکانی، حسن بن حسین، ١٢٨١، ١٣٣٨ قمری
hoseynī ārdakānī, hasan ebn-e hoseyn (1865 - 1920)

این گفتار درباره فکر و تفکر است همراه با قصیده‌ای از ناصر خسرو که ضمن ییان اینکه آدمی بهترین مخلوقات است، تطبيق علامات آفاق با دلالت آیات انفس گرده است.

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ١٤٤٦/٤

آغاز: في الفكر و التفكير قال الله تعالى فاعتبروا يا أولى الابصار بدانکه فکر در لغت بمعنی اندیشه و تأمل کردنس ... قصیده الا ای زاده گردون الا ای زیده ارکان؛ انجام؛ بصورت یوسف مصری چرایی بسته در زندان.

خط: نسخ و نستعلیق، کا: ابراهیم بن رحمت الله خسینی نجفی، تا: قرن ١١ و ١٢؛ چلد: تیماج، ٣ص (٥٨-٥٦)، اندازه: ٣٠x١٧ [ف: ٢٤/٣-٢٥]

● الفکوک فی شرح الشکوک / نحو / عربی

al-fukūk fi š-š-šukūk

جاریردی، ابراهیم بن احمد، - ٧٦٠ ؟ قمری

jārbardī, ebrāhīm ebn-e ahmad (- 1359)
جاریردی، کتابی دارد به نام «شکوک علی الحاجیة» که در آن سؤالاتی بر «الشفافیة» ابن حاجب وارد نموده و سپس خود جواب داده است. بعد از وی فرزندش ابراهیم، کتاب پدرش را شرح نموده که کتاب حاضر می‌باشد. تأثیف آن در سرزمین «گاویاری» در حالی که کتابی همراه مؤلف نبوده صورت گرفته است.

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ٢٠٣١

آغاز: فان العلوم كلها لا يختفي فخامتها ولا يحتوى جلالها و نياحتها سيمما التحو فانه من الشرف من ذروة السنان ... و سميته بكتاب الفکوک فی شرح الشکوک» و جعلته المصعد الى هذا الجناب و الله الملهم للصواب قال روح الله روحه الكلمة الى آخره ان قيل اللام للجنس والثناء للوحدة وهو مجال هذه ايرادات خمسة على الكلمة وحدها ثلث منها من حيث اللفظ و اثنان منها من حيث المعنى و ذكر اولاً و رتب عليها الباقين الابراد الأول أن اللام لكنها للجنس اذ لا معهود. فتعين الحمل عليه دلت على الكثرة؛ انجام: فان اطلاقه عليه بطريق المجاز و التعريف ليس من هذا الوجه بل اذا دخل اختل لأنه ليس منه حقيقة و الله محق الحق بتحقيقه و هادى الخلق بتوفيقه و الحمد لله حق حمده و الصلة على من لا تبي بعده و على آل الاطهار و صحبة الآخيار.

خط: نسخ، کا: عبدالله بن اسد بن جعفر، تا: احتمالاً قرن ٩، چلد: تیماج، ١٢٧ گ، ١٧ سطر، اندازه: ١٨x١١/٥ سمس [ف: ٢٥-٣٩]

س الفکوک فی شرح الفصوص > الفکوک فی مستندات حکم الفصوص

فصل الكلام - فصوص الحكم ٢٩ - ٣٣

اين که باشد پس چون اين معنی بخيال من گذشت آن حضرت
(ع)

خط: نسخ، بي کا، تا: قرن ۱۲ يا ۱۳؛ افتادگي: آغاز و انجام؛ جلد: چرم مذهب، ۶۶، ۱۵ سطر، اندازه: ۱۱/۷ سم [ف: ۴۸-۴۳] - ۲. مشهد؛ دضوي؛ شماره نسخه: ۲۲۱۷۷.

آغاز و انجام: برابر

خط: شکسته نستعلیق، بي کا، تا: قرن ۱۳؛ اهدای: رهبری، بهمن ۱۳۸۲ - ۱؛ جلد: تیماج، ۶۹، ۱۳ سطر، اندازه: ۱۷/۵ سم [اهدای: رهبر: ۲ اخبار - ۵۲۱ - ۵۲۰]

۳. مشهد؛ دضوي؛ شماره نسخه: ۲۲۹۶۲.

خط: نستعلیق تحریری، کا: اکرام حسین (اهل قتوح)، تا: ۱۲۵۴، جا: لیکور، به جهت استادش سید محمدباقر؛ اهدای: رهبری، بهمن ۱۳۸۴؛ جلد: مقوا، ۷۵، ۱۳ سطر، اندازه: ۲۳/۱۴ سم [اهدای: رهبر: ۲ اخبار - ۵۲۱ - ۵۲۰]

فصوص الحكم = الفصوص / عرقان و تصوف / عربي

fusūṣ-ul ḥiukam = al-fusūṣ

ابن عربي، محمد بن علي، ۵۶۰ - ۶۳۸ قمری
ebn-e 'arabi, mohammad ebn-e 'ali (1166 - 1241)

او در مقدمه اين كتاب نگاشته در دهه آخر ماه رمضان ۶۲۷ در شهر دمشق در عالم رؤيا شرفیاب محضر رسول اکرم (ص) گردیده در حالتی که دست اين بزرگوار کتابی بوده و خطاب به شیخ نموده و فرموده «هذا كتاب فصوص الحكم خذه و اخرج به الى الناس ينتفعون به». از اين پس در مقام تأليف اين كتاب شریف برآمده است. ابن عربي، نصی از قرآن یا حدیث را اخذ و آن را به طریق خاص عرقانی خود در ۲۷ «فض» تأویل نموده است. مباحث هر فص از فصوص كتاب مستند است به دستهای از آیات قرآنی و احادیث نبوی که متصل به کلمه خاص همان نبی بوده و حکمت آن فص بدان نسبت داده شده است. ابن عربي با در نظر داشتن قصص پیامبران الهی، آنچنان که در قرآن وارد شده - و مطابق با شناخت جمهور مسلمین - در محدوده هر قصه، بر بیان نقش خاصی که هر پیامبر متهده به قیام آن بوده تمثیل جسته است. بدین ترتیب، انبیاء الهی مطابق با تصویرشان در فصوص، نمونهها و صورت‌هایی از انسان کامل هستند؛ و هر کدام از آن انبیاء، گویای شناخت و معرفتی بوده که خاص آن پیامبر است. به عنوان مثال، آدم (ع) معنی خلافت انسانی و مزلت و جایگاه انسان در ارتباط با خداوند و عالم را تفسیر و تبیین می‌نماید. ایوب (ع) نقش انسانی را به عهده دارد که خداوند او را به عذاب حجب - نه عذاب بدن - مبتلا ساخته و او تلاش می‌کند تا راهی به جهت زائل نمودن درد حجب از نفس خود بیابد و به گوارایی شراب معرفت ناب حق برسد. داود و سليمان (ع) مظہر دونوع از خلافت می‌باشند: خلافت ظاهری، که همان خلافت ملک است و علم ظاهر را به دنبال دارد؛ و

الفصوص / عرقان و تصوف / عربي

al-fusūṣ

صلدرالدین قونیوی، محمد بن اسحاق، ۶۷۳-۶۰۷ قمری
sadr-od-dīn qūnīyavī, mohammad ebn-es-hāq (1211 - 1275)

چاپ: ایران، طبع مع: شرح منازل السائرين للهروی، ۱۳۱۵.

تهران؛ الهیات؛ شماره نسخه: ۱/۱: ۲۸

خط: نستعلیق، کا: میرزا عبدالله ریاضی، تا: قرن ۱۴؛ ۲۱ گ (۹۶- ۲۲۰)، ۱۷ سطر (۱۵×۸)، اندازه: ۲۱/۵×۱۷ سم [ف: -]

فصوص / آداب و سنن / فارسی

fosūṣ

شریف، محمد کاظم بن محمد فاضل، ۱۲ قمری
Šarīf, mohammad kāzem ebn-e mohammad fāzel (- 180)

اهداء به: شاه سلطان حسین صفوی
در خواص و فضیلت و شرافت انواع سنگها، به جهت آنکه انگشت بر دست راست کردن متحتم است و مردم آگاهی چندانی از خصوصیات آن تدارند نام كتاب را فصوص (= نگین‌ها) انتخاب کرده؛ در «مقدمه» و هشت «فص» و یک «خاتمه»: مقدمه: در فضیلت تختم و ذکر فصوص منصوصه؛ فص ۱. افضلیت تختم به یمین و تعیین انگشت انگشتی و آداب تختم؛ ۲. بیان آنچه انگشت را از آن باید ساخت، و استحباب نقره و حرمت طلا و کرامت باقی فلزات؛ ۳. شرافت نگین عقیق و ذکر خواص و الوان آن؛ ۴. فضیلت فیروزه و نقش مخصوص آن؛ ۵. فضیلت در نجف که ارزان بهای گران قدر است؛ ۶. فضیلت جزع یمانی و یاقوت و ذکر نقش یاقوت؛ ۷. فضیلت زمرد و زبرجد و بلور و فوائد آنها؛ ۸. خواص حدید صینی و کیفیت تختم به آن و تخفیف استحباب و کراحت آن و ذکر نقش مخصوص آن؛ خاتمه: در نقش خواتیم انبیا و ائمه هدی و آنچه بطریق عموم بر نگین انگشت را باید نقش نمود و فوائد آن. این رساله به برادرش محمد کاظم بن محمد فاضل مشهدی نیز نسبت داده شده است.

چاپ: تهران، ۱۳۸۴ش، به اهتمام امیر حسین ذاکر زاده
آغاز: بسم الله... فص خاتم انگشت شهادت و ختم
مکتوب فریضه عبادت حمد مالک الملکی است
اجام: و آن حضرت نیز ختم فرموده نحن ختم الكلام و
حمد الله على الاتمام والاختتام... التحيه والسلام

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۵۳۶۳.
آغاز: ... و يد بیضای موسی اگر دامن ولای او نمی گرفت رب
ثیاب عصا دست اعجازش را بر چوب عجز می بست؛ انجام: آیا

فرستگان: نسخه‌ای خطی ایران (فتحا)، بیست و چهارم؛ به کوشش، مصطفی درایی؛ تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی

